

retten? Er det så ikke derfor rigtigt, at selv om vi her i Folketinget begynder at indføre regler om afhøring hos politiet, så er det altså stadig væk den fri bevisbedømmelse og retten, der bestemmer i sidste instans, hvorved man kan påføre barnet ekstra skade ved, at det kan blive indkaldt for retten, hvilket er langt mere belastende end at blive afhørt af politiet. Er det rigtig forstået?

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi i virkeligheden ikke sætter den beskyttelse, vi ønsker at give børnene ved, at de ikke skal møde op i retssalen, lidt over styr med de her nye regler.

Jeg vil altså gerne spørge ministeren direkte igen: Hvad er mest skånsomt for det barn, der skal afhøres? Er det at have muligheden for at blive indkaldt til en ekstra afhøring, eller er det at vide, at den mistænkte sidder i lokalet ved siden af?

Jeg tror personlig, at det mest skånsomme over for barnet er at tage en ekstra afhøring frem for at udsatte barnet for det pres og den konflikt, som barnet kommer i, hvis barnet får kendskab til, at den mistænkte sidder inde ved siden af. Og så mangler jeg altså også et svar på, om der er en forskel i retssikkerheden for den mistænkte i forhold til det at være til stede under den afhøring og så i forhold til at have muligheden for at se videoen efterfølgende og dér give sine kommentarer.

Hvis jeg ikke kan få svar i dag, så glæder jeg mig til at få svar den 27.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er helt enig i det, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på. Ja, sådan er retsplejen i Danmark, der er total fri bevisbedømmelse ved domstolene, og sådan bør det også være i fremtiden.

Det tilkommer jo også i det her tilfælde alene Folketinget at lave om på retsplejen. Det tror jeg ikke, at der er nogen, der ønsker. Det er i hvert fald heller ikke kommet til udtryk under spørgetiden her i dag, at nogen vil ændre på den fri bevisbedømmelse. Det er jo det, som er hele omdrejningspunktet for den institution, som er indrettet her.

Man kan godt drøfte, om man skulle regulere den yderligere gennem lovgivningen, nemlig hvad angår de indenretlige videoafhøringer i de tilfælde, hvor der er en tale om sædelighedsforbrydelser begået mod børn. De foregår uden for

retslokalet, og man bruger videobåndet som grundlag fra anklagemyndighedens side i retten. Så igen har fru Birthe Rønn Hornbech ret i, at det så er op til dommeren og domstolens fuldstændige fri bevisbedømmelse.

Så spørger fru Eva Kjer Hansen, hvad der er mest skånsomt. Er det at foretage den afhøring, som er indenretlig, og som foregår under politiets indledende fase ved at lade den mistænkte sidde med i et monitorrum, eller når sagen efter lang tid er efterforsket færdig af politiet så at kalde barnet ind igen og konfrontere det med en lang række spørgsmål, f.eks.: Du sagde sidste gang til båndet her, nu siger den mistænkte eller den tiltalte måske sådan og sådan, hvad er dit svar på det?

Hvad tror fru Eva Kjer Hansen? Efter en længere periode, hvor barnet måske efterhånden er ved at lægge det her bag sig og måske er kommet i behandling, hvad der ofte er tiltrængt for et barn, der har været udsat for denne her oplevelse, så skal barnet have det hele rodet op igen med baggrund i, at politiet og anklagemyndigheden ikke kan føre sagen, uden at man får forklaringer på de forhold, som den tiltalte har givet som sin forklaring.

Dér er det jo altså, at man skal tænke det her igennem, og det er jo tænkt godt igennem både af Højesteret og også af Rigsadvokaten, inden man har sendt denne her informationsskrivelse ud om, at det her ser ud til at være det mest skånsomme af hensyn til ofret også med hensyntagen til retssikkerheden og balancen til den mistænkte gerningsmand.

Det, vi gerne nu vil sige, er: Lad os nu afprøve det her. Der kan stå en masse i pressen. Vi skal nu indhente erfaringer via Rigsadvokaten, sådan at vi får de forklaringer på, hvordan det her virker i praksis, og så kan vi vende tilbage til spørgsmålet, men ikke på grundlag af en eller to konkrete sager, der er refereret fra pressen. Det må være på baggrund af de indhentede erfaringer, som Rigsadvokaten har bedt om via anklagemyndigheden.

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig synes, jeg har fået et klart svar. Jeg synes, at jeg har spurgt flere gange om tidshorisonten i det her. Ministeren, opfatter jeg, er også betænkelig ved, at denne her nye ordning er indført eller vil i hvert fald gerne undersøge, om der er nogle betænkeligheder, som skal frem. Og når jeg her mange gange siger, at der allerede er eksempler